

Restaurationsafgiften 15 Millioner. Den første Skat, altsaa Indkomst- og Formueskatten, forventes altsaa efter de nye Regler at ville give 176 Mill. Kr. i Stedet for Finanslovsforslagets 155 Mill. Kr. Denne Skat mener mit Parti altsaa er i sig selv for høj, og jeg mener yderligere, at den ikke vil give saa meget som beregnet. En væsentlig Forandring med Hensyn til Skatten paa Indkomst og Formue er jo foretaget gennem den meget betydelige Forhøjelse af Fradragene. Disse Fradrag vil i Henhold til Lovforslagets Bemærkninger betyde en Nedgang i Indtægt paa 7 Mill. Kr., men en saa stor Del af dette Beløb som 6 Mill. Kr. forventes indvundet derved, at disse Fradrag ikke gives for de større Indkomster. Dette er mig ærlig talt ret uforstaaeligt. Tager vi Forholdene i København, var der i 1919 230 000 Skatteydere, som har Mulighed for at faa Nedsættelse, idet deres Indkomster ligger under 5 000 Kr. 37 000 vil hverken faa Tillæg eller Nedsættelse, og 16 000 vil miste det Fradrag, de tidligere har haft. For Provinsbyerne vil Tallene stille sig saaledes, at 196 000 har under 5 000 Kr., 18 000 mellem 5 000 og 10 000 Kr. og 8 000 over 10 000 Kr. For Landdistrikternes Vedkommende er Tallene 367 000, 34 000 og 10 000, alt under Forudsætning af, at man regner med Indkomstforholdene i 1919 — og at Indkomsterne for indeværende Aar skulde stille sig gunstigere, tror jeg ikke. Der vil altsaa for det Aar, hvor der i alt var ca. 900 000 Skatteydere, der svarede Statskat, kun være 34 000, som havde over 10 000 Kr. Selv om jeg meget vel ved, at Procenten betyder meget i dette Forhold, er det mig dog ret uforstaaeligt, at disse faa Skatteydere, hvis Tal jeg endda i øvrigt mener vil blive indskrænket en Del, tilnærmelsesvis skulde kunne give 6 af de 7 Mill. Kr., der tabes ved de forøgede Fradrag. Altsaa, alene paa dette Punkt vil jeg mene, at der bliver en større Tilbagegang for Staten end forventet.

Dernæst kommer det an paa, hvorledes Indkomstskatten vil holde. Der kan man fornuftigvis kun danne sig et Skøn. Saa vidt jeg forstaaer, regner man med en Nedgang her paa 20 pCt. sammenlignet med 1921. Regner man imidlertid, at Indkomsten er gaaet 20 pCt. ned, betyder det ikke, at det Beløb, Skatten giver, bliver formindsket med 20 pCt., men det betyder, at det bliver ca. 30 pCt. i Kraft af den stærkt stigende Skala, og da jeg nu tror, at det i og for sig er for lavt

regnet, at Indkomsten er formindsket med 20 pCt., maa jeg afgjort mene, at det er meget for lidt at regne med en Nedgang paa 20 pCt. i Skatten, man maa ikke saa lidt højere op. Formueskatten er vel nok den, som man sikrest kan bedømme. Selv om der paa noterede Værdipapirer er meget betydelige Tab, er disse Tab dog vel, naar alt kommer til alt, af forholdsvis ringe Betydning for Skatten, og Tabet kan man vel ogsaa allerede nu saa nogenlunde overskue. De Værdier, som beregnes efter Ejendomsskyld, og Værdier, som findes i Obligationer, er ikke i nær saa høj Grad påvirket af Forholdene som Aktieselskabsværdier, og jeg maa derfor tro, at man med Hensyn til Formueskatten saa nogenlunde kan beregne, hvad der virkelig vil indkomme, og jeg vil antage, at der her er regnet rigtigt.

Selskabsbeskatningen regner man vil give 30 Mill. Kr. Der er her i Landet Aktieselskaber med et samlet Aktiekapitalbeløb af ca. 2,4 Milliarder Kr. Regner man, at disse Aktieselskaber i indeværende Aar har tjent 12 pCt. bortset fra Afskrivninger og Tantieme — og dette vil jeg tro er ret højt regnet — vil denne Skat kun give 15—16 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) har sagt, at han turde love, at denne Skat vilde give væsentligt mere — saa vidt jeg da forstod det ærede Medlem. Ja, det vil jo kun være godt, hvis det ærede Medlems Løfte kan indfries, men hvis det nu mod Forventning stiller sig anderledes, er jeg bange for, at det ærede Medlems Løfte ikke vil fylde saa overmaade meget i Statskassen. Tallene vil imidlertid til sin Tid vise, om den ene eller den anden har Ret.

Efter denne Udvikling vil det forstaaes, at jeg ikke rigtig tror paa, at Skatterne paa Indkomst og Formue paa langt nær vil give 176 Mill. Kr., som man regner med. Dertil kommer saa alle de andre Skatter, og dem kan man vel nogenlunde slaa sammen — i hvert Fald dem, der giver noget nævneværdigt — under Begrebet Luksusskatter. Det er ingenlunde min Hensigt at ville misrekommandere Luksusbeskatning, tværtimod, det konservative Folkeparti har ved mange Lejligheder netop slaaet til Lyd for at beskatte Luksus, vi har jo endog gjort det paa et Tidspunkt, da Luksusforbruget var i stærk Udvikling, og hvor der altsaa var Mulighed for, baade at Luksusskatten kunde give meget store Beløb i Statskassen, og at man en Smule kunde begrænse Folks Tilhøjelighed til Luksus, men desværre var det den Gang